

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 316/2014-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júla 2014 predbežne prerokoval sťažnosť G. P., zastúpeného spoločnosťou REKEN & PARTNERS Law Firm s. r. o., Tichá 45, Bratislava, konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. Borisa Rekena, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby Východ v konaní vedenom pod ČVS: SKIS-49/IS-4-V-2009, postupom Okresnej prokuratúry Trebišov v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 62/12, postupom Krajskej prokuratúry v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 1/2 Kpt 75/12 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 GPt 79/14/1000 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť G. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. mája 2014 doručená sťažnosť G. P. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby Východ (ďalej len „úrad inšpekčnej služby“) v konaní vedenom pod ČVS: SKIS-49/IS-4-V-2009, postupom Okresnej prokuratúry Trebišov (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 62/12, postupom Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1/2 Kpt 75/12 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 GPt 79/14/1000.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že od 8. decembra 2008 je stíhaný vyšetrovateľom úradu inšpekčnej služby, ale aj po uplynutí takej dlhej doby sa jeho trestná vec opäť nachádza v štádiu prípravného konania. Podľa jeho názoru prietahy v konaní sú zapríčinené *„neefektívnou, nesprávnou, neodbornou, nedôslednou a nesústredenou činnosťou vyšetrovateľa a dozorujúceho prokurátora“*. Sťažovateľ ďalej dodal, že jeho trestná vec nie je ani skutkovo, ani právne zložitá a nie je takého charakteru, ktorý by bránil vyšetrovateľovi ukončiť ju bez zbytočných prietáhov, o to viac, že sťažovateľ je toho názoru, že dôvody na jeho trestné stíhanie nie sú a ani neboli dané.

V ďalšej časti sťažnosti v bodoch II až V sťažovateľ poukázal na niektoré momenty trestného stíhania, ktoré však ako námietku o porušení konkrétneho práva alebo slobody nepremietol do petitu sťažnosti. V tejto súvislosti sťažovateľ namietal nezákonnosť a nepreskúmateľnosť uznesenia o vznesení obvinenia, nezákonnosť zadržania a následnej väzby, nezákonnosť použitia informačno-technických prostriedkov, nepoužiteľnosť obrazovo-zvukových záznamov z dôvodu nezabezpečenia prekladu ich obsahu do slovenského jazyka, sprístupnenie obsahu spisu s utajovanými listinami neoprávneným osobám a nedostatočné zistenie skutkového stavu.

Vo zvyšnej časti sťažnosti sťažovateľ upriamil pozornosť na prietahy v postupe orgánov prípravného konania. Namietal neefektívnu činnosť vyšetrovateľa úradu inšpekčnej služby a doplnil, že na prietahoch v konaní sa podieľal aj dozorujúci prokurátor okresnej prokuratúry. Sťažovateľ taktiež poukázal na to, že v danej trestnej veci už bola podaná obžaloba, ktorú však Okresný súd Trebišov (ďalej len „okresný súd“) odmietol a vec vrátil prokurátorovi do prípravného konania. Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor sťažnosť, o ktorej rozhodol Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) tak, že ju zamietol. Sťažovateľ vyslovil názor, že v prípade, ak by bola v tejto veci naňho podaná kvalifikovaná obžaloba, nemuselo by dochádzať k zbytočným prietahom. Podľa názoru sťažovateľa priebeh prípravného konania nesignalizuje, aby postup orgánov činných v trestnom konaní smeroval k odstráneniu stavu právnej neistoty, v ktorom sa dosiaľ nachádza.

K neefektívnej činnosti krajskej prokuratúry sťažovateľ uviedol, že na základe ním podanej sťažnosti na prietahy v konaní krajská prokuratúra žiadne prietahy v konaní nezistila.

V súvislosti s neefektívnym postupom generálnej prokuratúry sťažovateľ poukázal na list sp. zn. IV/1 GPt 79/14/1000 z 3. apríla 2014, v ktorom mu generálna prokuratúra oznámila, že dozorujúci prokurátor okresnej prokuratúry koná aktívne a vo veci neboli spôsobené žiadne prietahy.

Vo vzťahu k neefektívnej a nesústredenej činnosti vyšetrovateľa úradu inšpekčnej služby a prokurátora okresnej prokuratúry, ktorá zapríčinila prietahy v konaní, a tým porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, sťažovateľ poukázal na to, že vyplýva prvotne už z nezákonne získaného dôkazu z použitia informačno-technických prostriedkov.

K chronológii úkonov vykonaných vyšetrovateľom úradu inšpekčnej služby sťažovateľ uviedol, že vo vzťahu k jeho osobe okrem vznesenia obvinenia a jeho výsluchu

ako obvineného neboli vykonané žiadne relevantné procesné úkony smerujúce k odstráneniu jeho právnej neistoty, v ktorej sa nachádza viac ako 5 rokov a 5 mesiacov.

Sťažovateľ v sťažnosti tiež poukázal na uznesenie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 59/2014 z 29. januára 2014, ktorým bola jeho predchádzajúca sťažnosť, v ktorej ako porušovateľa identických práv označil len úrad inšpekčnej služby, odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že v záujme ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru namietal prietahy v trestnom konaní použitím týchto právnych prostriedkov, ktoré k sťažnosti pripojil:

„- Sťažnosť na prietahy (nečinnosť) v konaní zo dňa 29. 09. 2012, adresovaná na Okresný súd Trebišov...

- Sťažnosť na prietahy (nečinnosť) v konaní zo dňa 29. 09. 2012, adresovaná na Okresnú prokuratúru Trebišov...

- Sťažnosť na prietahy (nečinnosť) v konaní zo dňa 02. 11. 2012, adresovaná na Krajský súd v Košiciach...

- Námietka na neefektívnu a nesprávnu činnosť orgánov prípravného konania zo dňa 02. 05. 2013, adresovaná JUDr. Jane Dubovcovej, verejnej ochrankyni práv...

- Opakovaná sťažnosť na prietahy v konaní (nečinnosť a neefektívnu činnosť) zo dňa 02. 05. 2013, adresovaná na odbor inšpekčnej služby východ úradu inšpekčnej služby sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky...

- Sťažnosť na porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v trestnom konaní vedenom na odbore inšpekčnej služby východ úradu inšpekčnej služby sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pod číslom konania ČVS: SKIS-130/IS-4-V-2008 zo dňa 03.02.2014, adresovaná generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky...“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a aby v náleze vyslovil, že postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 62/12, postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1/2 Kpt 75/12, postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 GPt 79/14/1000 a postupom úradu inšpekčnej služby v konaní vedenom pod ČVS: SKIS-49/IS-4-V-2009 (pôvodne pod ČVS: SKIS-130/IS-4-V-2008) bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby okresnej prokuratúre, krajskej prokuratúre, generálnej prokuratúre a úradu inšpekčnej služby prikázal vo veci konať bez zbytočných prietáhov a zaplatiť sťažovateľovi finančné zadost'učinenie a náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd

na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom úradu inšpekčnej služby v konaní vedenom pod ČVS: SKIS-49/IS-4-V-2009 a postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 62/12

Sťažovateľ v sťažnosti namietal, že postupom úradu inšpekčnej služby v trestnom konaní vedenom pod ČVS: SKIS-49/IS-4-V-2009 bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Súčasne sťažovateľ uviedol, že k porušeniu označených práv malo dôjsť aj postupom okresnej prokuratúry v postavení dozorujúcej prokuratúry v období od začatia jeho trestného stíhania. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v prípravnom konaní patria rozhodovacie právomoci orgánom činným v trestnom konaní, teda vyšetrovateľovi, ktorý je zo zákona riadený a kontrolovaný dozorujúcim prokurátorom príslušnej prokuratúry, v danom prípade okresnej prokuratúry.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že primeraná lehota na rozhodnutie v trestnej veci začína plynúť od obvinenia, ku ktorému spravidla dochádza v prípravnom konaní (napr. Wemhoff v. Spolková republika Nemecko z 27. júna 1968, séria A, č. 7, s. 26 – 27, § 19).

Podľa judikatúry ústavného súdu účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v trestnom konaní prípravnom na rozdiel od trestného konania súdneho je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba stíhaná na základe uznesenia o vznesení obvinenia proti nej. Právna neistota sa týka toho, či orgán činný v prípravnom konaní (spravidla vyšetrovateľ) navrhne podanie obžaloby, alebo navrhne, v závislosti od výsledkov dokazovania v prípravnom konaní, iný spôsob konečného rozhodnutia, napríklad zastavenie trestného stíhania (IV. ÚS 210/04, II. ÚS 325/06).

Za zbytočný prierah v trestnom konaní možno považovať dobu nečinnosti alebo zjavne neefektívnej činnosti príslušného orgánu pri napĺňaní účelu Trestného poriadku, predovšetkým požiadavky, aby trestné činy boli náležite zistené (III. ÚS 99/02).

Ústavný súd v súlade so svojou konštantnou judikatúrou berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno vtedy, ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03).

Zo sťažnosti a z jej príloh, ako aj z predloženého spisu úradu inšpekčnej služby a zo spisu okresnej prokuratúry v predmetnej veci je zrejmé, že trestné stíhanie bolo začaté uznesením ČVS: SKIS-130/IS-4-V-2008 z 9. septembra 2008, pričom na základe získaných dôkazov bolo proti sťažovateľovi, ako aj ďalším osobám vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa z 8. decembra 2008. Uznesením zo 4. februára 2009 bol sťažovateľ spolu s ďalšími spoluobvinenými vylúčený na samostatné konanie vedené pod ČVS: SKIS-49/IS-4-V-2009. Prípravné konanie v danej trestnej veci bolo ukončené vyšetrovateľom úradu inšpekčnej služby 11. októbra 2010 návrhom na podanie obžaloby po vykonaní rozsiahleho dokazovania, ktorý bol Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky doručený 21. októbra 2010. Z dôvodu zmeny právnej kvalifikácie skutku, pre ktorý bolo proti sťažovateľovi a ostatným spoluobvineným vznesené obvinenie, došlo k zmene príslušnosti prokuratúry, a preto bola daná trestná vec 20. januára 2012 odstúpená na ďalšie konanie okresnej prokuratúre. Prokurátor okresnej prokuratúry 10. februára 2012 podal obžalobu na okresnom súde. Uznesením okresného súdu sp. zn. 3 T 26/2012 z 26. apríla 2012 bola obžaloba odmietnutá a vec vrátená okresnému prokurátorovi. O sťažnosti prokurátora okresnej prokuratúry proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 3 T 26/2012 z 26. apríla 2012 rozhodol krajský súd na neverejnom zasadnutí 31. decembra 2012 uznesením sp. zn. 4 To 61/2012, ktorým jeho sťažnosť zamietol. Spis bol okresnej prokuratúre vrátený 11. marca 2013 a následne úradu inšpekčnej služby 10. apríla 2013 s pokynom prokurátora okresnej prokuratúry v zmysle rozhodnutí všeobecných súdov v tejto veci doplniť dokazovanie.

Z už popísaného priebehu uvedeného konania vyplýva, že konanie vo veci sťažovateľa po vznesení obvinenia proti nemu trvá už viac ako päť rokov. Z jeho celkového trvania nemožno na ťarchu napadnutého úradu inšpekčnej služby a okresnej prokuratúry započítať obdobie od 10. februára 2012 do 11. marca 2013 (13 mesiacov), v ktorom sa spis v tejto veci nachádzal na okresnom súde z dôvodu predbežného prerokovania obžaloby a následne na krajskom súde v dôsledku rozhodovania o sťažnosti prokurátora okresnej prokuratúry proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 3 T 26/2012 z 26. apríla 2012. Ústavný súd v súvislosti s výsledkom predbežného prerokovania obžaloby súčasne poznamenáva, že obžaloba prokurátora okresnej prokuratúry bola odmietnutá a vec vrátená do prípravného konania pre účely doplnenia dokazovania v súdmi naznačenom smere.

Zo spisového materiálu predloženého okresnou prokuratúrou tiež vyplýva, že konanie v predmetnej trestnej veci bolo objektívne predĺžené aj z dôvodu, že postup vyšetrovateľa bol viackrát preskúmaný nielen pri vykonávaní dozoru okresnou prokuratúrou i krajskou prokuratúrou, ale i na základe podnetov podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), ako i opakovaných podnetov podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre, ako aj podávaných sťažností na prieťahy v konaní, ktoré sťažovateľ ako obvinený v záujme ochrany svojich práv opakovane aktívne využíval. Vo vzťahu k preskúmvaniu podnetov sťažovateľa, v ktorých poukazoval na neefektívnu a nesprávnu činnosť prokurátora okresnej prokuratúry, bol spis opakovane predkladaný krajskej prokuratúre, kde sa nachádzal v období od 20. mája 2013 do 4. júla 2013, od 26. júla 2013 do 10. septembra 2013, od 23. septembra 2013 do 30. októbra 2013, od 13. februára 2014 do 24. apríla 2014, teda celkovo 6 mesiacov; uvedené obdobia rovnako nemožno pričítať na ťarchu úradu inšpekčnej služby ani okresnej prokuratúry. Prokurátor okresnej prokuratúry pri preskúmvaní zákonnosti postupu vyšetrovateľa v predmetnej veci nezistil bezdôvodnú nečinnosť, resp. iné nedostatky v jeho postupe, ktoré by mu mohli byť pričítané na ťarchu. Taktiež prokurátor krajskej prokuratúry v predmetnom konaní žiadne porušenie zákonnosti v postupe okresného prokurátora v uvedenej veci nezistil a jeho podnety opakovane odložil bez prijatia opatrení.

V danej trestnej veci ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že k zbytočným priet'ahom v konaní došlo najmä v dôsledku postupu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry generálnej prokuratúry, ktorý od podania návrhu na podanie obžaloby vyšetrovateľom úradu inšpekčnej služby z 11. októbra 2010 až do 12. januára 2012 (priet'ahy v trvaní 14 mesiacov) bezdôvodne nekonal. Z listu generálnej prokuratúry sp. zn. IV/1 GPt 79/14/1000 z 3. apríla 2014 tiež vyplýva, že v tomto období konštatoval nečinnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry aj generálny prokurátor Slovenskej republiky a prijal účinné opatrenia na ich predchádzanie, o čom bol sťažovateľ písomne vyrozumiený. Ústavný súd konštatuje, že postup Úradu špeciálnej prokuratúry generálnej prokuratúry sťažovateľ v sťažnosti nenamietal.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že vzhľadom na správanie sťažovateľa, ako aj postup namietaných orgánov činných v trestnom konaní vo svojom súhrne treba trestné konanie kvalifikovať ako také, ktoré nie je poznačené zbytočnými priet'ahmi takej intenzity, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vysloviť porušenie označených práv, a preto sťažnosť sťažovateľa v tejto časti pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1/2 Kpt 75/12

Sťažovateľ v sťažnosti taktiež namietal, že postupom krajskej prokuratúry došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, keďže na jeho sťažnosť na priet'ahy v konaní v postupe úradu inšpekčnej služby a okresnej prokuratúry krajská prokuratúra reagovala listom sp. zn. 1/2 Kpt 75/12 tak, že nezistila žiadne priet'ahy vo veci.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor (§ 53 ods. 1). Podľa ods. 2 tohto ustanovenia prokurátor upovedomí podávateľa podnetu v lehote ustanovenej v odseku 1 o spôsobe vybavenia podnetu. V rovnakej lehote upovedomí podávateľa podnetu o predĺžení lehoty na jeho vybavenie.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného predpisu, či sú splnené podmienky na podávanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví

nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2 zákona o prokuratúre). Podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že krajská prokuratúra nemá v trestnej veci sťažovateľa postavenie dozorujúcej prokuratúry, ale je len nadriadeným orgánom vo vzťahu k okresnej prokuratúre. Z obsahu sťažnosti a zo spisového materiálu tiež vyplýva, že sťažnosti na prietahy v posudzovanom konaní, ako aj podnety na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutí prokurátora okresnej prokuratúry podané sťažovateľom boli krajskou prokuratúrou riadne a včas vybavené.

Na základe uvedeného ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti tú časť, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojich práv nečinnosťou krajskej prokuratúry, odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

3. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 GPt 79/14/1000

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej namietal, že postupom generálnej prokuratúry došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, keďže na jeho sťažnosť na prietahy v konaní v postupe úradu inšpekčnej služby generálna prokuratúra reagovala listom č. k. IV/1 GPt 79/14/1000-13 z 3. apríla 2014, v ktorom uviedla, že okresná prokuratúra nespôsobilá žiadne prietahy vo veci, prokurátor okresnej prokuratúry koná aktívne a zo strany vyšetrovateľa úradu inšpekčnej služby je potrebné realizovať iba niekoľko úkonov a prípravné konanie ukončiť.

Z uvedeného je zrejmé, že v konaní o návrhu sťažovateľa v predmetnej veci postupovala generálna prokuratúra primerane a žiadne obdobie zbytočných prietahov v jej

postupe nebolo zistené. Porušenie sťažovateľom v sťažnosti označených práv navyše len v dôsledku jeho nespokojnosti s výsledkom uvedeného konania taktiež nemožno konštatovať.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľa aj v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2014